



בית משפט השלום בדימונה

תא"מ 69348-07-20 אוסטרובסקי נ' הראל ואח'

בפני השופט מנחם שח"ק

התובע: אלכסנדר אוסטרובסקי
ע"י ב"כ עו"ד יבגני פרחיה

נגד

הנתבעים: 1. יצחק הראל
2. טו דו איט שישים דקות שווק באינטרנט בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד מתן לקר

פסק דין

תביעה על סך של 24,000 ₪ שהתובע סבור כי מגיעים לו מאת הנתבעים בגין משלוח 24 הודעות "ספאם", בניגוד לחוק התקשורת (בזק ושירותים), תשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק").

רקע ויריעת המחלוקת

1. אין מחלוקת כי הנתבעת 2 (להלן: "הנתבעת") היא חברה שעוסקת, בין היתר, בשיווק קורסים דיגיטליים ואין חולק כי התובע נרשם לאתר הנתבעת (todoitbox.com, להלן: "האתר").
2. אין חולק כי במהלך שנת 2019 שלחה הנתבעת למכשיר הסלולר של התובע 24 הודעות טקסט שצילומן בנספח א' לכתב התביעה המתוקן (להלן: "המסרונים").
3. התביעה הוגשה תחילה נגד הנתבע 1 (להלן: "הנתבע") בלבד, כאשר נטען כי המסרונים נשלחו אל התובע שלא כדין בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק. לטענתו, גם אם הסכים לקבל הודעות פרסומיות, ההודעות אינן מאפשרות הסרה של מספר הטלפון שלו מתוך רשימת התפוצה, ובכך הפרה של הוראות סעיף 30א(ג)(2) לחוק ואף האתר שהקישור בתוך המסרונים מפנה אליהם, אינם מאפשרים הסרה כאמור. משכך נטען כי התובע זכאי לפיצוי בסך 1,000 ₪ ללא הוכחת נזק כפי הקבוע בסעיף 30 א(י)(1) לחוק.
4. טרם הגשת כתב ההגנה, הנתבע הגיש בקשה למחיקה על הסף של התביעה שהוגשה נגדו, ובהחלטה מיום 15.10.2020 ועל יסוד הנימוקים שפורטו בה, הוריתי לתובעת להגיש כתב תביעה מתוקן.
5. בסופו של יום, הוגש כתב תביעה מתוקן, כאשר התיקון בא לידי ביטוי הן בהוספת הנתבעת והן בדרך של הוספת פירוט לביסוס חבותו האישית של הנתבע.
5. בין היתר נטען ביחס לנתבע, כי באחד האתרים הנוספים שאליהם מפנים המסרונים (2000dollar.com, להלן "האתר הנוסף"), שאין חולק כי גם הוא שייך לנתבעת, מופיע דיוקנו



בית משפט השלום בדימונה

תא"מ 20-07-69348 אוסטרובסקי נ' הראל ואח'

- של הנתבע מס' 1 בראש האתר ביחד עם סרטונים המציגים את שיטת השיווק וכן פרסומים להופעתו בערוצי תקשורת שונים, וזאת בדומה לתוכן המסרוניים שנשלחו לתובע.
6. הנתבעים עומדים על כך שאין כל עילה לחיוב אישי של הנתבע, שכן הנתבעת היא זו ששלחה את המסרוונים ואף זו שהתובע התעניין במוצריה ואף נרשם לאתר כאמור. בנוסף טענו הנתבעים כי בעת הרשמתו לאתר הנתבעת, אישר התובע כי שלחו אליו הודעות פרסומת וממילא הנתבעת הייתה רשאית לעשות כן.
7. בנוסף טענו הנתבעים, כי התובע ידע להסיר עצמו מרשימות דיוור של הנתבעת ללא קושי, כאשר חפץ בכך, ואף אישר את התקנון שכולל הנחיות מפורשות כיצד ניתן לבצע הסרה מרשימת התפוצה. כמו כן טענה הנתבעת כי התובע קיבל ממנה עשרות הודעות דואר אלקטרוני וכן הודעות טקסט נוספות על המסרוונים, כאשר בחלקן צפה ועל אף שבתחתית הודעות הדוא"ל מופיע לינק להסרה הוא בחר שלא להשתמש בו. כמו כן טענה הנתבעת שהתובע עצמו מחזיק באתר אינטרנט הכולל קבלת הודעות פרסומת וממילא אין המדובר במי שאינו בקיא במטריה הרלבנטית ומודע לאפשרות לבטל את הרישום לרשימת התפוצה.
8. אתמול, 8.11.21, התקיים לפניי דיון במעמד הצדדים, כאשר מצד התובע נשמעה עדותו ומצד הנתבעים נשמעה עדותו של מר רוני שרדורוצקי, מנכ"ל הנתבעת (להלן: "רועי"). הנתבע לא התייצב לדיון והנתבעים על עדותו בהליך.
- כמו כן הובא לתשומת לב ב"כ התובע כי לצד כתב התביעה המתוקן לא צורף תצהיר כנדרש על פי הדין ביחס לתביעה המוגשת בסדר דין מהיר.
- על יסוד אלו הסכימו הצדדים כי הטיעון העובדתי בכתבי הטענות ישמש כחקירה ראשית של כל אחד מהעדים שהתייצבו כאמור בהתאמה, ולאחר שהללו הצהירו כי העובדות ידועות להם, וכי הם מאשרים אותם.
- הצדדים סיכמו טענות בעל פה.

דיון

קיימת יריבות בין התובע לנתבע

9. בכל הנוגע לשאלה האם בוססו יריבות ועילה כלפי הנתבע 1, יש לקבל את עמדת התובע.
10. הנתבעת לא כפרה בטענת התובע לכך שבשאתר ובאתר הנוסף, שאליהם מפנים המסרוונים, מופיע הנתבע כמי שמשווק את הקורסים המוצעים לרכישה, ואף מופיע בכתבות תדמית שונות ובכלי תקשורת שונים (ראה סעיף 8-6 לכתב התביעה המתוקן). האתרים כוללים את תמונתו של הנתבע, שיחד עם מי שמוצג כ"שותפו", רועי, מסבירים אודות "שיטת 60 הדקות ביום שפיתחו". התובע טען, מבלי שהנתבעים כפרו בכך, שבעל המניות היחיד בנתבעת, הוא רועי.



בית משפט השלום בדימונה

תא"מ 20-07-69348 אוסטרובסקי נ' הראל ואח'

גם בחקירתו של רועי, הסכים זה כי לכל הפחות חלק מן הקישורים המופיעים במסרונים, מובילים לאתר שכולל פרסום של הנתבע 1 (ראו עמ' 5 שו' 17-20).

ממילא, גם אם יונח כי האתרים הם של הנתבעת 2 בלבד, שהיא חברה בע"מ, לא ברור מעמדו של הנתבע במסגרת זו. האם מדובר בשכיר? האם מדובר בשותף חיצוני? וככל שמדובר בשותף חיצוני – מדוע אין לו אחריות אישית?

11. הנטל בהקשר זה היה על הנתבעים להוכיח כי חרף היות הנתבע נטול כל מניות בנתבעת, או תפקיד ניהולי כלשהו, ובהיעדר כל טענה לכך ששימש כשכיר, פעילותו חוסה תחת מטריית האישיות המשפטית הנפרדת של הנתבעת.

ועוד - כאמור, הנתבע 1 לא התייצב לדיון והנתבעים ויתרו על עדותו, וממילא מוגבל המשקל שיש לתת לעמדת הנתבעים ביחס למעמדו ולשאלה האם יש מקום לחייבו אישית אם לאו.

12. הנתבע 1 לא עמד אפוא בנטל להוכיח כי פעילותו נעשתה במלואה במסגרת פעילות הנתבעת 2 ומשכך, כאשר אין מחלוקת כי המסרונים פרסמו את עסקיו של הנתבע 1, כאמור, יש לצאת מנקודת הנחה שקיימת לו אחריות אישית להפרות של הוראות החוק ביחס למסרונים.

התובע הסכים לקבל מן הנתבעים הודעות פרסומת

13. סעיף 30א לחוק עוסק במשלוח "דבר פרסומת" על ידי "מפרסם", כהגדרתם בסעיף.

אין מחלוקת במקרה דנן כי המסרונים שקיבל התובע הם בגדר "דבר פרסומת" וכי הנתבעת היא בגדר "מפרסם", כהגדרתם כאמור. בהתחשב בקביעתי לעיל ביחס לנתבע, גם הנתבע הוא בגדר מפרסם על פי החוק.

14. סעיף 30א בהמשכו קובע כך (ההדגשות בקו תחתון בציטוטים בכל פסק הדין, אינן במקור) –

(ב) לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות ... הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית ...

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:

(1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);

(2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;

(3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1).

(ד) (1) הסכים הנמען לקבל דברי פרסומת לפי הוראות סעיף קטן (ב) או לא הודיע על סירובו לקבלם לפי הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הוא, בכל עת, להודיע למפרסם על סירובו לקבל דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו מהסכמתו, ככל שניתנה (בסעיף זה – הודעת סירוב); הודעת הסירוב לא תהיה כרוכה בתשלום, למעט עלות משלוח





בית משפט השלום בדימונה

תא"מ 20-07-69348 אוסטרובסקי נ' הראל ואח'

ההודעה; הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען;

... (ה)

(2) ... מפרסם המשגר דבר פרסומת באמצעות הודעת מסר קצר יציין בדבר הפרסומת רק את שמו ואת דרכי יצירת הקשר עמו לצורך מתן הודעת סירוב.

...

(ט) הפרת הוראות סעיף זה היא עוולה אזרחית והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], יחולו עליה, בכפוף להוראות סעיף זה.

(י) (1) שוגר דבר פרסומת ביודעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה;

... (2)

(3) בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:

(א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;

(ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;

(ג) היקף ההפרה;

15. כבר בכתב התביעה לא הועלתה מפי התובע טענה לכך שלא נתן הסכמתו למשלוח המסרונים.

בסעיף 3 לכתב התביעה, שכאמור הוא חלק מעדותו הראשית של התובע, צוין - "גם אם היה התובע מסכים לקבלת הודעות פרסומיות כאמור, הרי שההודעות אינן מאפשרות הסרה".

עיון בכתב התביעה כולו אינו מגלה כל טענה פוזיטיבית שלפיה התובע לא נתן אישור למשלוח המסרונים.

כתב התביעה כולו מתמקד בראש ובראשונה בטענה כי לא הועמדה לרשותו אפשרות להסיר את מספר הטלפון שלו מרשימת התפוצה.

16. בנוסף, אין למעשה מחלוקת ממשית שהתובע נרשם לאתר הנתבעת ביום 02.07.2019, כמפורט בסעיף 7 לכתב ההגנה.

התובע עצמו בעדותו לא שלל זאת ולמעשה אישר בחצי פה כי נרשם באותו מועד (עמ' 3 שורה 19 לפרוטוקול).

הנתבעת צירפה לכתב ההגנה אסמכתאות המבססות היטב את העובדה שהתובע נרשם לאתר, ואף סימן בהירשמו כי הוא "מאשר קבלת דיוורים ותקנון" ובסימון נוסף אישר "תנאי שימוש באתר" (ראה נספח 4 לכתב ההגנה).

בנוסף, התובע אישר כי במסגרת הרשמתו לקבלת פרטים אודות קורס, אישר לשלוח הודעות פרסומיות (עמ' 4 שורה 24).





בית משפט השלום בדימונה

תא"מ 20-07-69348 אוסטרובסקי נ' הראל ואח'

17. עם זאת, את האמור יש לסייג, ולומר כי רועי בעדותו ציין כי האישור לקבלת דיוור ניתן במסגרת אישור התקנון הכללי (ראה עדותו של רועי, עמ' 6 שורה 18 ואילך; ההתייחסות להודעות פרסומת בתקנון היא בסעיף 24 (צילומו בסעיף 21 לכתב ההגנה), כך שלא ברור האם צילום המסך של טופס ההצטרפות שצורף כנספח 4 לכתב ההגנה, כאמור, אכן משקף את זה שבאמצעותו נרשם התובע, אולם גם בהנחה זו יש לקבוע כי עלה בידי הנתבעים לבסס די הצורך את הסכמת התובע.

18. התובע טען שאי די באישור התקנון הכללי על מנת לבסס הסכמה לקבלת הודעות פרסומת, גם אם בתוך התקנון מובלעת הסכמה כזו, אולם התובע לא הפנה להוראת דין מתאימה או לפסיקה מתאימה המבססת את טענתו.

עפ"י סעיף 30א(א)(ב) נדרשת הסכמה מפורשת בכתב של הנמען. משהתובע אישר את התקנון, הכולל הסכמה לקבלת דברי פרסום, נראה כי די בכך, שכן חזקה עליו שעדיין בתקנון קודם לאישורו ולחילופין כי וויתר על קריאתו תוך שהסכים מכללא לתוכנו, ובכלל זה לכך שהנתבעים או מי מהם יוכלו לשלוח לו הודעות פרסומת.

מתאימים בענין זה דברי ביה"מ המחוזי בתצ (ת"א) 18-02-64880 שלומי הראל נ' פאנקו גרופ בע"מ (להלן: "עניין הראל"):

"הלכה היא כי במקרה שבו אדם מתקשר בהסכם מקוון, שכל תנאיו גלויים בפניו הרי שחזקה על המתקשר כי הוא מחויב בתנאיו, ומוחזק כמי שקרא בתנאים והסכים להם.

גם אם לא כל תנאי ההסכם גלויים בפני המתקשר וכדי לראות את חלקם עליו לפנות לקישור, החזקה האמורה עדיין תחול זאת בתנאי שמדובר בקישור ברור שקל להגיע אליו ולהיחשף לתנאיו (ר' ת"א (ת"א) 11-05-1963 אווא פיננסי בע"מ נ' יעקב ארמונד מלכה (פורסם בנוב, 13.9.2011)..."

וראו גם בתצ (ת"א) 09-1860 עו"ד עמית זילברג נ' פלאפון תקשורת בע"מ.

19. אני קובע אפוא כי עלה בידי הנתבעים להרים את הנטל להוכיח כי התובע אישר מפורשות ובכתב הסכמתו לקבלת דברי פרסומת ובכללם המסרונים, ומשכך הם היו רשאים לשולחם אליו.

מאפייני המסרונים ואפשרות ההסרה

20. למעשה, לא יכול להיות חולק כי נוסח המסרונים אינו עומד בהוראות שנקבעו בסעיף 30א(ה)(2) לחוק, כמצוטט לעיל, שכן הם אינם כוללים את שמו ואת דרכי יצירת הקשר עם המפרסם לצורך מתן הודעת סירוב. בהקשר זה, אין חולק כי גם דפי האינטרנט שאליהם מפנים הקישורים במסרונים, אינם כוללים ציון האפשרות למסירת הודעת סירוב, וכפי שהודה רועי בפה מלא, (עמ' 6, שוי 28-30).

במובן זה, יש לקבוע כי הנתבעים הפרו את הוראת סעיף 30א לחוק, וממילא קמה זכותו של התובע לבקש פיצוי בגין כך.



בית משפט השלום בדימונה

תא"מ 20-07-69348 אוסטרובסקי נ' הראל ואח'

21. סעיף 30א(י) קובע כי בית המשפט רשאי לפסוק פיצויים בגין ההפרה בסכום שלא יעלה על 1,000 ₪ לכל דבר פרסומת.
22. לאחר בחינת טענות הצדדים מצאתי כי אמנם יש לחייב את הנתבעת בפיצוי מסוים לטובת התובע, אולם יש לעשות כן בעיקר ביחס למסרונים הראשונים בלבד.
23. אין מחלוקת כי בעת הרלוונטית, מלבד המסרונים, קיבל התובע מאת הנתבעת הודעות פרסומת באמצעות דוא"ל. התובע עצמו אישר זאת בעדותו (עמ' 4, שו' 1) ואף אין מחלוקת כי קרא רבים מהם (ראו נספח 3 לכתב ההגנה, שהתובע לא חלק עליו ורועי לא נחקר עליו).
- כן אין מחלוקת כי התובע ידע כי המסרונים נשלחים אליו מאת הנתבעים או מי מהם, בדומה לאותן הודעות דוא"ל.
24. מאליו מובן, כי התובע יכול היה לשלוח הודעת מייל חוזרת, על ידי לחיצה על כפתור "השב" בתוכנת הדוא"ל שלו, ולבקש הסרתו מרשימת הדיוור. לא זו אף זו, הנתבעת טוענת כי בשולי הודעות הדוא"ל מופיע קישור ייעודי לצורך כך - "הסר אותי מרשימת התפוצה" (נספח 3 לכתב ההגנה) והתובע לא כפר בכך. הנתבעת טענה עוד כי התובע בחר שלא לבקש הסרה, וכשנשאל על כך התובע השיב כי אינו זוכר אם שלח בקשה להסרה אם לאו (עמ' 4, שו' 4).
- מסקנת האמור היא שלכל הפחות באמצעות הודעות הדוא"ל, ידע התובע או למצער צריך היה לדעת כי מסורה לו אפשרות להסרה מרשימת הדיוור. אמנם, התביעה לא הוגשה בגין הודעות הפרסומת שנשלחו בדוא"ל, ברם עדיין, לרשות התובע עמדה אפשרות נגישה ופשוטה לצורך בקשת הסרה, גם בהתייחס למסרונים, והתובע בחר שלא לעשות בה שימוש.
25. התובע לא ידע למסור מענה מניח דעת לשאלה מדוע לא פנה לנתבעים באמצעות דוא"ל על מנת לבקש את הסרתו מרשימות הדיוור, ואין אלא לקבוע כי על אף קיומה של דרך פשוטה ונגישה למשלוח הבקשה, התובע בחר שלא לעשות בה שימוש.
- על יסוד זה נראה כי הנתבעים אף עמדו בהוראות סעיף 30א(ג)(ב) ונתנו לתובע "הזדמנות להודיע כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת".
26. אמנם, סעיף 30א(ד) לחוק קובע כי "הודעת סירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען" והודעת דוא"ל אינה הדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, היינו המסרונים, אולם הוראת חוק זו קובעת מהו הנטל שעל הנמען, היינו התובע במקרה דנן, בבואו לבקש את הסרתו מרשימת דיוור, והיא מורה כי ככל שנמען, שהסכים לקבל דברי פרסומת, מעוניין לחזור בו מהסכמתו, עליו לשלוח את הודעת הסירוב באופנים הקבועים בסעיף ואלו בלבד, היינו בכתב, או בדרך אחרת, ובלבד שתהא זו הדרך שבה נשלחה הודעת הפרסומת. תמונת הראי של מצב דברים זה היא כמובן שעל המפרסם לאפשר במערכתיו משלוח הודעה על ידי הנמען באופנים האמורים, ברם אין בכך כדי לבסס חובה על המפרסם לכלול זאת במסרון עצמו.



בית משפט השלום בדימונה

תא"מ 20-07-69348 אוסטרובסקי נ' הראל ואח'

27. הדרך שבה נשלחו המסרונים היא הדרך שבה נשלח כל מסרון שהוא: משלוח הודעת טקסט למכשיר הסלולר של התובע, הנקלטת במכשיר ומוצגת במסגרת יישומון המיועד לכך. ממילא, על פי סעיף 30א(ד) האמור, את הודעת הסיכורב היה רשאי התובע לשלוח לנתבעת על ידי משלוח מסרון חוזר (או על ידי משולח הודעה אחרת ובלבד שתהא זו בכתב).

אפשרות כזו הייתה גם הייתה לתובע ולמצער לא עלה בידי התובע להפריך את ההנחה שכזו הייתה לו.

הנתבעת טענה כי המסרונים נשלחו דרך מערכת "רב מסר", כאשר משלוח הודעה נגדית, הכוללת בקשה להסרה מרשימת הדיוור הייתה גורמת להסרה כמבוקש. רועי נשאל בעניין זה והעיד כי מערכת "רב מסר" מזהה כל מילת מפתח שמשמעותה הבעת רצון הנמען להסרה מרשימת הדיוור, ופועלת בהתאם, ובמקרה שבו המסר אינו מובן למערכת האוטומטית, הוא מועבר לנתבעת שמבצעת את ההסרה ידנית (עמ' 7, שו' 28).

התובע לא טען כל טענה אחרת, לא כפר בהנחה זו, ומכל מקום, אין חולק כי אף לא ניסה לשלוח מסרון ובו בקשה להסירו מרשימת הדיוור.

28. יש להוסיף ולציין, כי התובע אישר כי הוא עצמו מפעיל אתר אינטרנט שכולל אפשרות להירשם לרשימת תפוצה (נספח 6 לכתב ההגנה ועדותו בעמ' 4, שו' 14) וחזקה עליו כי הוא בעל ידיעה לכל הפחות בסיסית בתחום השיווק האלקטרוני וכי היה מודע לאפשרויות העומדות לו, ככל שביקש לחדול מלקבל את המסרונים.

29. אכן, כאמור, הנתבעים לא עמדו בהוראת סעיף 30א(ה)(2), היינו בחובה לכלול במסרונים את שם המפרסם ודרכי יצירת קשר, ובכך הפרו את החוק, אולם בשים לב לנסיבות הנ"ל, כאשר התובע מודע לכך שמדובר במסרונים ששולחים הנתבעים, או מי מהם, מקבל מהם גם הודעות דוא"ל ויודע, ולכל הפחות צריך לדעת, כי פתוחה לפניו הדרך לבקש הסרה והוא לא עושה כן, ו"צובר" עוד ועוד מסרונים, אין בעיני ספק כי יש להביא עובדות אלו בחשבון, לחוב התובע, בעת הערכת הפיצוי הראוי. בהקשר זה יש מקום לצטט מדברי בית המשפט המחוזי בעא (י-ם) 2526-12-17 קסטרו מודל בע"מ נ' בר רגב:

"... מי שאוסף, אוגר וצובר הודעות מבלי לבקש את הפסקת שליחתן, הגם שיכול היה לעשות כן בקלות, נוהג בחוסר תום לב אשר אינו יכול לזכות אותו בפיצוי על כל אותן הודעות שאסף ואגר."

30. כאמור, המחוקק הורה, כי בבוא בית המשפט להעריך את גובה הפיצוי הראוי, עליו להתחשב בין היתר באכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו, בעידוד הנמען למימוש זכויותיו ובהיקף ההפרה.

31. השיקול של אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו, מצדיק הטלת פיצוי, על מנת שיובהר היטב כי על הנתבעים, כמו גם מפרסמים אחרים, להקפיד על הוראות החוק כולן, לרבות אלו המפורטות בסעיף 31א(ה), שאותו הפרו הנתבעים. עם זאת, מבחינת היקף ההפרה, אין בעצם הריבוי המספרי של המסרונים כדי להצדיק התייחסות להפרה כרחבת היקף, שכן, כאמור, לכך התובע



בית משפט השלום בדימונה

תא"מ 20-07-69348 אוסטרובסקי נ' הראל ואח'

לא נקף אצבע על מנת להודיע לנתבעים על רצונו להפסיק לקבל את המסרונים, ואני מניח כי אילו היה פונה לנתבעים ומבקשת את החדילה, בקשתו הייתה נעترת. משכך, לשיקול זה יש לתת ביטוי מינורי במסגרת הערכת הפיצוי ואף זאת בראש ובראשונה ביחס למסרונים הראשונים. הדברים דומים גם ביחס לשיקול השלישי – עידוד הנמען למימוש זכויותיו.

32. לאחר בחינת מצב הדברים שתואר, אני סבור כי יש לזכות את התובע בפיצוי המקסימלי ביחס למסרון הראשון, היינו בסך של 1,000 ₪, וסך של 500 ₪ בגין המסרון השני. ביחס לכל יתר המסרונים, שהם בראש ובראשונה תולדה של הימנעות התובע מלבקש הפסקת המשלוח, יש לקצוב פיצוי בסך כולל נוסף של 500 ₪.

קביעה זו תביא לידי ביטוי ראוי ואיזון מידתי, את השיקולים הנוגדים, מחד ההפרה מצד הנתבעת את סעיף 30א(ה) והצורך להבהיר את החובה לקיים את הוראות החוק כלשונו, ומאידך את התנהלות התובע, שלמעשה "שם מכשול" לפני הנתבעת בהימנעותו מלבקש את הפסקת משלוח המסרונים.

סוף דבר

תוצאת כל האמור היא שיש לקבל את התביעה בחלקה הקטן, ביחס לנתבעים שניהם. בהתאם לאמור, אני מחייב את הנתבעים, יחד ולחוד, לשלם לתובע פיצוי בסך כולל של 2,000 ₪ שישולם בתוך 30 ימים מיום שיקבלו הנתבעים את פסק הדין, אחרת ישוערכו כדין מהיום. לעניין הוצאות ההליך, בשים לב לכך שהתביעה התקבלה בחלקה הקטן בלבד, ונוכח התנהלות התובע בסוגיית ההסרה, לא מצאתי מקום לחיוב בהוצאות, וכל צד יישא בהוצאותיו הוא. זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ה' כסלו תשפ"ב, 09 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.

מנחם שחק, שופט

